

Informationen zur Umwelt und für Naturreisende auf Kreta:

Πληροφορίες στο περιβάλλον για ταξιδιώτες στην Κρήτη:

Αλυκή Αλμυρίδα – ένας ιδιαίτερος κόλπος παράμερα των μονοπατιών του τουρισμού

Όταν βλέπω στην άκρη του δρόμου μια πινακίδα που εφιστά την προσοχή μου σε ένα δρόμο που δεν τον δείχνει ο οδικός χάρτης μου, τότε με πιάνει η όρεξη για περιπέτεια. Με τραβά η γοητεία του καινούργιου και ενδίδω στον πειρασμό κάθε φορά που ο χρόνος και οι συνθήκες το επιτρέπουν.

Μερικές φορές τέτοια τριγυρίσματα με οδηγούν σε κλεισμένα βοσκοτόπια η κάνω γύρους σε σκονισμένους χωματόδρομους με βαθιές λακούβες χωρίς να ξέρω πώς μπορώ να επιστρέψω. Πού και πού όμως ανακαλύπτω ιδιαίτερα μέρη, απόμερα, ήσυχα, τόπους που εντυπωσιάζουν με την άγρια ομορφιά τους. Κομμάτια της Κρήτης που δεν μπορούσαν να είναι μεγαλειωδέστερα. Ένα τέτοιο μέρος θέλω να σας παρουσιάσω εδώ.

Στο δρόμο από το Ηράκλειο και παρακολουθώντας την εθνική οδό προς το Ρέθυμνο, υπάρχει λίγο μετά της Σίσσες (Σίσσες είναι το χωριό μετά το Φόδελε) μια μικρή πινακίδα – εύκολα την παραβλέπει κανείς – που λέει: *Αλυκή Αλμυρίδα*. Ακολουθήστε την. Ένας στενός ασφαλτόδρομος σας πάει μερικά χιλιόμετρα μέσα από μια κοιλάδα με ελαιώνες και χωράφια με πορτοκαλιές.

Η θάλασσα φαίνεται ήδη όταν το μικρό βυζαντινό εκκλησάκι του Άγιου Νικολάου εμφανίζεται στη δεξιά μεριά του δρόμου (βλ. εικ. στην προηγούμενη σελίδα). Σταματήστε δίπλα στην κολόνα της ΔΕΗ. Από `δώ φαίνεται καλά ένα μονοπάτι που κατηφορίζει προς το εκκλησάκι, περνώντας από μια βρύση. Οι τοιχογραφίες της εκκλησίας είναι δυστυχώς σε θλιβερή κατάσταση, αλλά ο Άγιος Νικόλαος τραβάει ακόμα πολλούς επισκέπτες που τον παρακαλούν για βοήθεια όπως μαρτυρούν τα διάφορα, πρόσφατα στερεωμένα αφιερώματα.

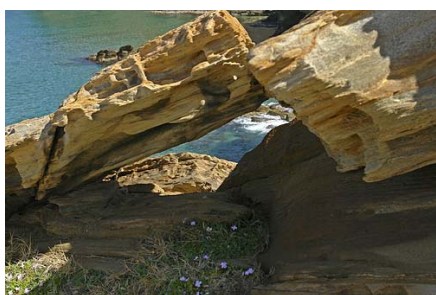
Ο Άγιος Νικόλαος απέχει μόνο λίγα μέτρα από την ακτή όπου τα ερείπια ενός μύλου δείχνουν πεισματάρικα προς τον ουρανό.

Ένα γεφυράκι σας πάει πάνω από ένα κελαρυστό ρυάκι σε μια ταβερνούλα και στην παραλία. Εκεί συναντώ έναν νέο, Έλληνα, που απολαμβάνει όπως και εγώ τη σιωπή και την ομορφιά του εδώ και τώρα. Καπνίζουμε ένα τσιγάρο και ο Στάυρος μου απαντάει με ευγενικό τρόπο όλες τις ερωτήσεις σχετικά με τις σπηλιές που ανακάλυψα ανατολικότερα.

Με σοβαρό ύφος μου λέει ο κρήτηκος νέος ότι εδώ πνίγονται κάθε χρόνο απερίσκεπτοι λουόμενοι, προπαντός τουρίστες, ανάμεσά τους και Έλληνες. Κολυμπάνε μέσα τις σπηλιές που σπάνε τα κύματα και όπου υπάρχουν επικίνδυνα θανατηφόρα ρεύματα. «Δεν σκοπεύετε βέβαια να τραβήξετε φωτογραφίες και εκεί», με ρωτάει ανήσυχα. Αλλά όταν τον βεβαιώνω ότι τα νερά τώρα στον Φλεβάρη είναι πάρα πολύ κρύα για μένα και ότι είμαι γενικά ένας προσεκτικός άνθρωπος, τότε πέρνει καθησυχασμένος τον δρόμο του. Τον κοιτάζω πώς περπατά στο μονοπάτι για να φτάσει στο δρόμο και μένω μόνη μου με την κάμερα και τα εντυπωσιακά βράχια απ' τα οποία βλέπετε

μερικές φωτογραφίες παρακάτω.

Το φυλλάδιο διαμορφώθηκε από την Μαρία Ελευθερία; η μετάφραση είναι της Agnes Horstschaer.

[Art.-Nr. 2.728; Zitat-Nr. 4.619] impr. eik.amp 03/2009

Linkleiste: www.maria-eleftheria.de

